

Bogusław Drożdż

28 niedziela zwykła - Jezus uczy mądrości

Wrocławski Przegląd Teologiczny 2/1, 168-170

1994

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

5. Jedność małżeńska wyrazem prawdziwej miłości

Człowiek nie ma prawa niszczyć miłości małżeńskiej łamiąc jedność i zrywając więzy wierności. Nawet wtedy, gdy uzurpuje sobie całkowitą wolność w myśleniu i działaniu; gdy uważa siebie za niejako twórcę tej miłości. Właśnie z jednego tylko powodu: gdyż miłość jest powołaniem człowieka, a miłość małżeńska szczególnym jej przypadkiem. Co oczywiście świadczy, że ostateczną instancją, fundamentem tej miłości nie jest człowiek, ale Bóg, który jest pełnią Prawdziwej Miłości. To człowiek jest dla Tej Miłości stworzony. A nie miłość, według własnego widzimisię, dla człowieka. Miłość małżeńska w wierności i jedności nie jest igraszką, zabawą czy kaprysem; jest zobowiązaniem, czasami usilnym wezwaniem, ale na pewno jest szczęśliwą możliwością dla człowieka.

6. Miłość jest miłosierna

Tydzień Miłosierdzia, który z tą świętą Niedzielą rozpoczynamy, wskazuje na jeszcze jeden moment miłości małżeńskiej. Miłość szuka miłosierdzia, aby się zrealizować. W miłości małżeńskiej miłosierdzie jest po prostu wyrozumiałością, uczciwością i bezgraniczną ufnością; jest otwartym sercem miłości, bo jest przebaczeniem. Miłość małżeńska od strony zewnętrznej domaga się jedności i wierności, natomiast od strony wewnętrznej woła i prosi o miłosierdzie, które jest jej żywotnością.

7. Chrystus jest życiem miłości małżeńskiej

Podniesienie miłości naturalnej do rangi sakramentalnej miłości nadprzyrodzonej mocą zbawiającego Chrystusa jest skałą trwałości małżeńskiej. Nie tylko zewnętrznej, wypływającej z (formalnego) przyrzeczenia, ale zwłaszcza wewnętrznej, która jest odbiciem modlitewnej zażyłości męża i żony z Chrystusem. Jego łaska jest gwarancją jedności, wierności i miłosierdzia w małżeństwie, w rodzinie, a przez rodzinę w społeczeństwie. Jeśli małżonkowie chcą, aby Chrystus żył w ich rodzinie, to tym samym szczerze zapewniają sobie wzajemnie miłość, która jest ich rzeczywistym uswięceniem.

ks. Bogusław Drożdż

28 NIEDZIELA ZWYKŁA – 9 X 1994

Jezus uczy mądrości

1. Świadomość obecności Boga

Jak trudno jest żyć bez świadomości obecności Boga w życiu, wiedzą tylko ci, którzy tego doświadczają. Czy jednak można całkowicie uwolnić się od tej świadomości? A jeśli już, to w jakim celu? Po co? Czy rzeczywiście człowiek może znaleźć powody, dla których warto zrezygnować z myślenia o Bogu?

Każdy człowiek jest dzieckiem Boga, a On Dobry Ojciec nie chce, aby ono czuło się na ziemi tak, jakby Jego nie było. Kosmos, stworzony świat, drugi człowiek, sumienie to znaki obecności Bożej – naturalne znaki Boga-Stwórcy. Sakramenty Święte, słowo Boże oraz specjalne łaski w Kościele to nadprzyrodzone znaki obecności Boga.

Bóg jest obecny pośród swego ludu. Jego obecność jest jedynym sensem żyjącego człowieka. Zagubienie, bezsens, egzystencjalna głupota (kierowanie się doczesnością jako miarą wszystkiego) to skutki życia bez Boga, które poprzez trwałość w czasie mogą stać się także powodami takiego życia.

2. „Nauczycielu dobry, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?” (Mk 10,17)

Odpowiedzią na to pytanie jest pochwalenie postawy trwania młodzieńca w dobrym i dalsze zachęcenie jego do pogłębienia tej świadomości życia w obecności dobrego i kochającego Boga. Przykazania, o których Jezus mówi to konkretne pomoce, niejako narzędzia pozwalające pogłębić tę świadomość. Przykazania to drogi prowadzące do zrozumienia tej obecności. Przykazania to po prostu droga do mądrości. A mądrość to prawda podana na sposób daru, czyli domagająca się odpowiedzi. Bóg jest Mądrością, daje siebie człowiekowi i oczekuje jego odpowiedzi.

3. „Modliłem się i dano mi zrozumienie, przyzywałem, i przyszedł na mnie duch Mądrości” (Mdr 7,7)

Głupotą jest pokładanie ufności w dostatkach (por. Mk 10,24). Koncentracja na tym, co mnie otacza i bezpośrednio dotyczy, bez odniesienia tego do Boga jest porównywalna z wodowaniem ciężkiego okrętu na płytkich wodach. Jest porównywalna z budowaniem domu bez założenia fundamentów, albo z Jezusowej przypowieści: porównywalna z podjęciem walki z przeciwnikiem dwukrotnie silniejszym. Nic więc dziwnego, że Jezus tłumacząc uczniom niedorzeczność takiego postępowania posługuje się powiedzeniem: *Łatwiej jest wielbłądowi przejść przez ucho igielne, niż bogatemu wejść do królestwa Bożego* (Mk 10,25) – równie niedorzecznym, ale w zderzeniu z powstałą sytuacją, jest ono ostrą reakcją na niechęć zrozumienia zasadniczej różnicy między doczesnością a wiecznością u słuchających.

4. Mądrość słowa Bożego

Bóg Ojciec wypowiedział się przez Słowo – Jezusa Chrystusa, przed którym *nie ma stworzenia, które by było przed Nim niewidzialne, przeciwnie, wszystko odkryte i odsłonięte jest przed oczami Tego, któremu musimy zdać rachunek* (Hbr 4,13). On jest samą Mądrością, którą z wielką miłością się dzieli. On pragnie, abyśmy mieli udział w tej Jego Mądrości. Stąd zachęta w formie pouczenia: zachowuj przykazania; dbaj o potrzebujących; miłuj nieprzyjaciół; szukaj rady u mądrego...

Nie pozwól również, aby słowo Boże, które jest kierowane do ciebie podczas świętej liturgii, przebrzmiało i nie znalazło oparcia w twoim umyśle i sercu. To słowo Boże, które jest żywe, skuteczne i ostrzejsze niż miecz obosieczny, zdolne jest osądzić pragnienia i myśli twego poszukującego serca (por. Hbr 4,12). Zdolne jest wskazać ci właściwą drogę, pomóc podjąć dobrą decyzję, podsunąć odpowiednie

rozwiązania oraz w konsekwencji „pójść za Jezusem”, czego w prawdziwości twego serca usilnie pragniesz, o co w rzeczywistości zabiegasz i czego najbardziej potrzebujesz.

A Bóg wszelkiej łaski, Ten, który was powołał do wiecznej swojej chwały w Chrystusie, gdy trochę pocierpicie, sam was udoskonali, utwierdzi, umocni i ugruntuje. Jemu chwała i moc na wieki wieków. Amen (1P 5,10-11).

ks. Bogusław Drożdż

29 NIEDZIELA ZWYKŁA – 16 X 1994
(UROCZYŚCIE ŚW. JADWIGI ŚL.)

Św. Jadwiga – służebnicą Ewangelii

1. *Kto by między wami chciał się stać wielkim, niech będzie sługą waszym. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem wszystkich, bo i Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służyło, lecz żeby służyć (Mk 10,43-45).*

Wśród tych, którzy podjęli wezwanie Chrystusa do służby całym swoim życiem i głosili je zarówno słowem jak i czynem, postawą – była św. Jadwiga. Jakie miejsce może zająć nasza święta poprzedniczka w naszym życiu po 750 latach?

Spotkanie z Chrystusem Zmartwychwstałym w Eucharystycznej Uczcie, to również spotkanie z tymi, którzy trwają w Chrystusie, przez Niego i mocą Jego niezniszczalnego życia. Jedną z takich bohaterskich postaci wiary jest właśnie św. Jadwiga, szczególnie mocno wspomniana dziś w jej mieście – w Trzebnicy i na całym Dolnym Śląsku.

2. Swoiste duchowe „dopingowanie” nas przez świętych do większego wysiłku duchowego zaczyna się od samego przykładu ich życia. Jakże pokrzepiające jest zawsze odkrycie, że nasze poszukiwania i zmagania i im były nieodległe; że i oni musieli się zmagać i trudzić na swej drodze do świętości. Szczyt, do którego doszli święci, może i nam wtedy wyda się bliższy, według zasady: „co jeden człowiek osiągnął, tego i drugi może dokonać”.

Jej biograf podaje, że Jadwidze udawało się odnajdywanie Boga żywego na czterech drogach:

– po pierwsze: w przyrodzie. Zapisano, że natchniona została myślą, iż „Boga można odnaleźć na łonie przyrody, gdzie obcuje On poufnie z prostodusznymi sercami”;

– po drugie: w najzwyklejszych przedmiotach codziennego użytku: „Jadwiga traktowała jako coś świętego te wszystkie rzeczy, które dotknięte zostały przez siostry zakonne lub pobożne, miłujące Boga dusze.”

– po trzecie: w przeżyciu roku liturgicznego w klasztorze benedyktyńskim, w którym pobierała nauki szkolne: